

Život farností 12

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky prosinec 2007

Emanuel – Bůh s námi

„Hle panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to znamená Bůh je s námi“ (Iz 7, 14).

Tolik prorok Izaiáš. A my se můžeme ptát, Ježíš nebo Emanuel? Měl Ježíš dvě jména? Jak tomu máme rozumět? Odpověď je jednoduchá: Když vyslovíš jméno Ježíš, Bůh je s tebou. Jméno Ježíš, to je přítomnost živého Boha v našem srdci, v našich myšlenkách, v našem životě. A toto slovo, toto jméno Ježíš není od tebe daleko. Můžeš ho mít ve svém srdci, ve svých ústech, jak často chceš. Ve jménu Ježíš je uzdravení, ve jménu Ježíš přichází Duch svatý. Jménem Ježíš můžeme zahánět zlé duchy. Když vyslovíme jméno

Ježíš, začíná v našem srdci proces obrácení, který může být zpečetěn přijetím svátosti smíření. Nejsme schopni domyslet, co se děje, když nad někým vyzýváme jméno Ježíš. Když budeš mít v srdci jméno Ježíš, budou tam Vánoce. Když tam jméno Ježíš zůstane, Vánoce ve tvém srdci, nikdy neskončí. Když na Ježíše zapomeš, bude v tobě černá díra, která všechno pohltí a nikdy se ničím nenasytí. Když tvé srdce rozezná jméno Ježíš, bude v něm nebe. Pokud se ke jménu Ježíš nepřiznáš a nebudeš ho vzývat, bude v tobě peklo.

otec Pavel

Radostné Vánoce a šťastný nový rok 2008 všem přeje a ve jménu Ježíš daruje

otec Pavel

Přímluvná píseň v Ježíšově jménu

Ježíši, Kníže života,
který působíš pokání
a uděluješ skrze Ducha svatého
svůj božský život lásky a modlitby,
vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Vysvoboditeli,
skrze něhož musí být zlomena satanova pouta,
jež svazují lidská srdce,
vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši Vzkříšený,
zbavil jsi smrt moci
a dáváš nový život z Boha,
vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Boží Beránku,
zlomil jsi moc satanovu
a ujal ses vlády nad naším srdcem,
vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, vítězný Kníže,
který si podmaňuješ všechny své nepřátele
a vítězíš nad mou i každou sebejistotou
a neochotou k pokání,
vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Zachránce světa,
umíš si poradit s každou nesnází
a svou drahou krví
uzdravuješ všechny neduhy těla i duše.
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Spasiteli,
právě dnes chceš učinit šťastnými mnohé lidi tím,
že jako hříšníci budou činit pokání
a že ve tvých ranách dojdou uzdravení.
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Slitovníku,
chceš, aby se všem lidem dostalo pomoci,
za to jsi položil svůj život.
Co bys mohl jiného dělat než pomáhat?
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Vysvoboditeli,
řekl jsi: „Jestliže vás Syn vysvobodí,
budete opravdu svobodni.“
Tvé slovo znamená „Ano“ i „Amen“.
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Otcův vyslanec,
přišel jsi zažehnout na této zemi oheň
a vystoupil jsi na kříž,
aby Duch lásky a žáru nastoupil vítězné tažení.

Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Příteli a Ženichu,
probouzíš lidi, aby tě směli milovat
jako tvá nevěsta.
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, jsi Alfa i Omega,
jako velký Stvořitel a Dokonavatel
svou milostí dovršuješ započaté dílo na duších.
Vzývám tvé jméno nad...
- Tvé je vítězství! Aleluja!

Ježíši, Pane,
Tobě je dána všechna moc na nebi i na zemi.
Vzývám tvé jméno nad...
a zpívám o tvém vítězství,
neboť tvá pravice je zdvižena,
pravice Páně zvítězila.

Aleluja! Amen!

Modlitbu složila M. Basilea Schlinková, která v evangelické církvi založila řeholní společnost Sestry Mariiny. Za slovo **nad** v této modlitbě můžeš vložit to, za co se chceš právě modlit. Např. nad biřmovanci, nad naší farností, nad naším domem, nad naší rodinou nebo jméno konkrétní osoby.

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Vánoce

Člověk je od Boha a k Bohu má přijít. Nabídku života v přátelství s Bohem ale člověk nepřijal. Hříchem se od Boha odvrátil, neuznal, že je od Něho a pro Něho. Tím, že přátelství s Bohem přerušil, upadl do nehlubší bídy. Ale Bůh ho nepřestal milovat. Rozhodl, že vše urovná a že člověk bude zase přítelem Božím. V plánu vykoupení se jeho velkorysost vůči člověku projevila ohromujícím způsobem. Syn Boží přijal lidské tělo „utkané“ z nečistší krve Panny Marie, bezvýhradnou poslušností zmařil následky neposlušnosti člověka a pozvedl ho znovu k úzkému přátelství s Bohem. On, vtělený Bůh – Ježíš Kristus.

Jsou lidé, kteří všechno hodnotí podle svého lidského měřítka. Pro ně je takováto událost zcela nepochopitelná. Světélko jejich rozumu jim ovšem svítí sotva na dva kroky. Boží věci se nedají posuzovat podle omezených lidských měřítek. Kdyby na to stačila, nebyl by Bůh Bohem. Boží tajemství jsou jako hvězdy na nebi. Očima vidíme jen paprsky jejich světla, ale dovnitř nevidíme. Právě tak hlubiny života Božího – jsou nezměřitelné a neprozkoumatelné. Stačí ale to, co určitě víme: že Bůh je láska. On není lidsky dobrý. On si nenechává kousek srdce jen pro sebe. Je dobrý celou svou bytostí, dobrý nekonečně. To je klíč k tajemství vtěleného Boha.

„Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...“
Boží láska je bez hranic.

Na svět přišel chudý. Mohl se narodit v paláci se zlatem a diamanty. Mohl dát svůj příchod slavně rozhlásit po celém světě. Ale On přišel jako jeden z nás. Chce nám otevřít oči. Chce získat naši důvěru, ukázat že nám rozumí, chce, abychom se před ním neostýchali. Chce být naším důvěrným přítelem, bratrem. Volá nás k sobě: „Pojďte ke mně všichni...“

V temnotě se objevují postavy. To běží pastýři do Betléma. Oni první uslyšeli hlas z nebe. Mohli ho uslyšet, protože jim v uších nezněl zvuk peněz. Připojme se k nim.

Představme si, že jsme s Ježíšem sami. On a já. On ví, co mu chci říci. Přesto mu vypovíme své malé i velké prosby. Hlavně aby byl neustále naším přítelem a my nikdy nezklamali jeho důvěru. On nám rozumí, On má lék na naše smutky. Jen jít za ním. Jít tak jako pastýři o vánoční noci.

Když v kostele, doma, v továrně ucítíš nutnost ponořit se do sebe a zamyslet se nad smyslem života – v té chvíli k tobě přišly Vánoce.

Když vejdeš do domova důchodců a začneš sloužit tomu, kdo nikoho nemá, kdo pozbyl hlas, koho opustily síly – přinášíš tam Vánoce.

Když se na cestě setkáš se starým člověkem, který upadl, s chudým, kterému je třeba pomoci a ty pomůžeš – vstupuješ do tvého setkání Vánoce.

Když vychovááš své děti v trpělivosti a lásce – to, čím žiješ, jsou Vánoce.

Když začneš chápat, že tento život, plný nevraživosti, nemravnosti, pohoršení je možné zkrášlit láskou, obětavostí, velkodušností a studem – vstoupily do tvé duše Vánoce.

Když si všímáš svého trpícího bratra – prožíváš Vánoce. Když ale zjistíš, že tě tento svět nechává stále stejným a že nejsi zaměřen na nic jiného než na své zájmy – odešly od tebe Vánoce.

otec Jaroslav Kašpar

Ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti Valašské Meziříčí

Dne 26. listopadu zasedala pastorační a ekonomická rada farnosti. Přítomní byli seznámeni s výsledky hospodaření farnosti za období od 18. září do 26. listopadu tohoto roku. Komentář k jednotlivým položkám příjmů a výdajů podala paní Marie Masaříková. S ohledem na možnosti hlavních příjmů se jedná o vyrovnané čerpání prostředků. Sběrka, konaná v neděli 25. listopadu na stavbu sociálního zázemí, pokryla momentální potřeby úhrady splatných faktur. Rada se také seznámila s předloženým přehledem veškerých nákladů proinvestovaných v této akci od jejího počátku.

Pan Bohumír Kratochvíl informoval o přípravě rekonstrukce varhan. Nástroj byl podroben prohlídce dvou varhanářů (pan Ponča z Krnova a pan Roháč z Olomouce), kteří zpracovali samostatné zprávy s posouzením stavu a návrhem řešení rekonstrukce. Zástupci naší farnosti se přiklonili k nabídce pana Roháče, který předložil finančně přijatelnější variantu, a navíc na provedené práce dává až desetiletou záruku. Jeho odhad nákladů na rekonstrukci v úspornější variantě činí cca 2 000 000 Kč, přičemž se upřednostňuje a doplňuje navíc oprava skříně, oprava prospektových píšťal a rozšíření o několik nových rejstříků. Začátek rekonstrukce (pokud bude rozhodnuto o provedení v navrženém rozsahu) se předpokládá na podzim příštího roku a probíhat by měla ve dvou etapách – nejdříve nákup a zajištění všech potřebných komponentů a následně vlastní realizace rekonstrukce. Stávající nástroj bude mimo provoz minimální možnou dobu, zvažuje se možnost dočasné náhrady elektrofonickými přenosnými klávesami. Z hlediska financování celé akce má farnost příslib dotace od města Valašské Meziříčí ve výši 800 000 Kč. Paní Zdislava Odstrčilová nabídla pomoc při zjišťování možnosti získání prostředků na tuto akci z evropských fondů.

Ředitel ZŠ Salvátor pan Hynek Mikušek seznámil radu se současnou situací na škole: počet žáků poklesl ve srovnání s rokem 2006 na 150 dětí (odchod silného 9. ročníku), stísněné prostory školy nedoznaly v zásadě žádných změn ani se nepodařilo získat dotace (příp. příslib) na odstranění technických závad v celkovém řešení půdní vestavby, kde je škola umístěna. Rada diskutovala jednotlivé možnosti přesídlení školy do uvolněných (či uvolňovaných) budov jiných základních škol v rámci optimalizačního procesu, který probíhá ve městě. Vzhledem ke složitosti problému a množství nepředvídatelných faktorů ovlivňujících celý proces nezaujala rada žádné stanovisko a pověřila pana ředitele, aby využil všechny dostupné možnosti pro zvýšení celkového veřejného povědomí o škole ve městě i okolí tak, aby se škola stala více známou a oceňovanou součástí základního školství ve VM (např. využitím místního tisku před zápisem žáků do 1. tříd apod.).

Ředitelka Charity VM Zdislava Odstrčilová podala stručnou informaci o dění v organizaci. Byla dokončena velká stavební akce v budově – výměna oken v celkové výši nákladů 800 000 Kč, včetně zateplení; dále byla vybudována garáž a parkovací plocha pro vozidla. Za účasti pozvaných zástupců Arcidiecézní charity proběhlo charitní soustředění všech vedoucích pracovníků, které mělo za cíl prodiskutovat a zformulovat základní strategické směry rozvoje místní Charity; jako výstup (vize a poslání) je možno uvést: budování společenství služby, vnímání potřebných ve stejném duchu, prezentace charitativních činností ve farnosti. Otcí arcibiskupovi byl do Olomouce odeslán dopis se šesti příspěvky od členů pastorační rady
Závěrem rada stanovila datum svého příštího setkání, a to na 11. února 2008 v 18.15 hodin.

zapsal Václav Dřímál, sekretář

Charita informuje

„Je to srdce, které rozdává; ruce už jen dávají.“

(afričké přísloví)

Příjemné posezení provázené přátelskou atmosférou. Tak vypadalo setkání charitních dobrovolníků a některých zástupců valašskomeziříčské Charity v kavárně Kopretina. Místní Charita tímto chtěla poděkovat dobrovolníkům za jejich pomoc. „Věnují svůj volný čas druhým lidem a nedostanou za to ani korunu. Tak tomu říkám šlechtnost.“ řekla maminka jedné naší klientky. Jako výraz díky byly dobrovolníkům u kávy předány malé symbolické dárečky. Mezi dalšími přítomnými byly i děti ze ZŠ Masarykova pod vedením paní učitelky Bezděkové a MŠ Hrachovec pod vedením paní ředitelky Hájkové, které měly pro hosty připravené vystoupení. Bez váhání mohu říci, že děti podávaly krásné výkony a sklidily u diváků obrovský úspěch. Mladým umělcům děkuji.

Jménem celé Charity bych chtěla také poděkovat paní Nové, majitelce kavárničky Kopretina, že nám bezplatně pronajala kavárničku, poskytla slevu na občerstvení, prodává výrobky našich zdravotně postižených klientů a děti z Azylového domu ve Valašském Meziříčí pozvala zdarma na divadelko a mikulášskou nadílku.

*Michaela Segradová,
studentka Slezské univerzity v Opavě,
toho času na odborné praxi v Charitě VM*

Poděkování a zároveň zamýšlení...

Posledních 14 dnů v říjnu byl Azylový dům ve znamení výměny oken. Protože výměna měla probíhat při plném provozu, což znamená obsazení pokojů 12 maminkami, 27 dětmi včetně 2 kojenců (6 týdnů a 3 měsíce), bylo třeba objekt vyklidit, zabezpečit chod domu a zároveň maminky na čas přestěhovat jinam, protože nová okna jsou výrazně menší, a muselo se tedy i dozdívat, omítat a malovat. Některé maminky se na tuto dobu nastěhovaly k příbuzným,

většina jich však přesídlila společně s personálem do prostor Agapi (další ze středisek Charity VM), jež nám toto zařízení s velkou ochotou a vstřícností zapůjčilo. Snažili jsme se tuto komplikaci a dočasné přestěhování pojmout jako „skautský tábor“ – bydlelo a pracovalo se pohromadě asi ve čtyřech místnostech s jednou sprchou a dvěma WC, což mělo i svá pozitiva – maminky měly k sobě blíž, učily se vzájemné pomoci, více se sblížily. Tato situace však kladla zvýšené nároky na míru vzájemné tolerance, protože to znamenalo téměř stoprocentní ztrátu soukromí, vyskytly se problémy s nemocnými dětmi... Původní pokoje v Azylovém domě se na 14 dnů staly pro maminky a personál nepřístupné. Bylo nutno si dopředu promyslet, co každá rodina i zaměstnanec bude na tu dobu nezbytně potřebovat, a to do Agapi přestěhovat. Pro maminky to znamenalo oblečení, matrace, lůžkoviny, hygienu, základní kuchyňské potřeby, pro nás počítače, telefony, dokumentaci, potřebnou odbornou literaturu, kancelářské potřeby atd. Všichni jsme si museli vzít i hojnou míru trpělivosti a dobré nálady. Vždyť ani skautský tábor není pro každého, každá změna může být i pro většinu zdravých zátěž, pro naše maminky, které mají za sebou množství traumatických zážitků, je tato zátěž několikanásobná. Stěhování tedy nebylo vůbec jednoduché, ale my se už těšili na nová krásná okna a teplo na pokojích. 14 dnů uteklo jako voda a stěhování nás čekalo znovu, tentokrát nazpátek do našeho „azyláčku“. Kdo u nás byl, ten ví, že prostory jsou tu opravdu veliké. Kromě 12 garsonek máme 3 kanceláře, společnou kuchyň, hernu, tělocvičnu, prádelnu, návštěvní místnost, chodby a veliké schodiště. Všude jsou okna, která se vyměnila, to znamená všude plno prachu, sutě, zbytků stavebního materiálu, zkrátka menší staveniště. My zaměstnanci jsme věděli, že společně prostory a kanceláře si musíme uklidit sami, protože maminky mají co dělat se svými pokojíčky. Stěhování navíc muselo proběhnout velmi rychle, protože další etapa rekonstrukce měla ihned následovat. Během víkendu muselo být uklizeno včetně přestěhování všech zúčastněných, protože v pondělí už dělníci začínali předělávat okna v Agapi. Bylo třeba urychleně jednat. Protože jsme měli obavy, že to sami nezvládneme, napadlo nás požádat o pomoc vás, lidi z farnosti, kam Charita, a tedy i Azylový dům pro matky s dětmi patří. S důvěrou jsme tedy vše dali do ohlášek a čekali, jak to dopadne. Bylo pro nás trochu smutným překvapením, že se našla pouze jedna ochotná paní, která nám s úklidem pomohla a které touto cestou co nejupřímněji děkujeme. Nakonec jsme s Boží pomocí vše zvládli. Přesto v nás zůstává otázka, kde se stala chyba... Netušíme a moc rádi bychom se dozvěděli, zda je v dnešní době již tak málo času pro pomoc druhým, anebo jestli už není o charitní práci, která je součástí církve, zájem? Rádi bychom chtěli připomenout, že charitativní činnost patří od počátku církve k její podstatné součásti a její základy čerpá z Kristova příkladu i ze své tradice. Svou činnost se snaží zaměřovat na všechny, i ty, kteří jsou „vyvržení“ na okraj společnosti a pro druhé se zdají být již „nenapravitelní“. O tom, že naším bližním je každý člověk, můžeme

číst v podobnosti o milosrdném Samaritánovi, který se ujal potřebného, i když patřil ke zneprátenému národu (Lk 10 25–37). Proto Charita pomáhá všem, kdo pomoc potřebují, bez ohledu na barvu pleti, národnost či náboženství. Takováto pomoc se nazývá charita, což znamená milosrdná láska (latinky caritas), a patří k praktickému křesťanskému životu. Svátý Jakub ve svém listě napsal: Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá (Jak 2, 14–17).

Uvědomujeme si, že Charita Valašské Meziříčí se stala pro mnohé povoláním, které je finančně ohodnocováno, ale práce v sociální oblasti v neziskovém sektoru je mnohdy tolik vyčerpávající a časově náročná, že bez vás – dobrovolníků, aby se mohly naplnit všechny potřeby pro láskyplné přijetí klienta – se neobejdeme...

Z vlastní zkušenosti víme, že tato pomoc je leckdy nelehká a někdy člověk musí překonat sám sebe, ale když se tak stane, radost z vykonané práce a hlavně ze skutku potřebnému člověku je veliká. Proto budeme rádi za jakékoliv podněty k naší činnosti, ale i za spolupráci s vámi.

*Naděžda Gilarová,
vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi*

Konec roku v Denním centru a nocležně pro lidi bez domova

S blížícím se koncem roku většina lidí bilancuje, co vše se v uplynulém roce událo, co se povedlo, co méně. Také my se v těchto dnech obracíme k uplynulým dnům a snažíme se nějak zhodnotit, co tento rok znamenal pro naše zařízení. Když bychom se na to podívali čistě statisticky, znamenal pro nás rok 2007 asi 1800 kontaktů na Denním centru a asi 2800 kontaktů na nocležně. Je na posouzení každého z nás, zda je to hodně nebo málo, ale jedno je jisté: tato čísla vypovídají o jednom – a to o potřebnosti těchto služeb provozovaných Charitou Valašské Meziříčí v našem městě. Konec roku je časem předělu – něco končí a něco nového začíná. Tuto symboliku můžeme spatřovat také v dalším provozu našeho zařízení. Provoz Denního centra i nocležny byl financován z fondů Evropské unie pouze na dobu omezenou, která po novém roce končí. Na základě dosavadních zkušeností a potřebnosti těchto služeb však bude cílem naší práce snaha o zabezpečení provozu těchto služeb i nadále.

Konec roku v našem zařízení již tradičně vždy zakončujeme předvánočním posezením s klienty našich zařízení. Stejně jako vloni proběhne i letos toto posezení v poslední pracovní den před Vánoci – tedy v pátek 21. prosince 2007. Součástí programu je nejen bohaté občerstvení včetně vánočního cukroví, ale také možnost klientů vyjádřit se k uplynulému období, zrekapitulovat si dosavadní život, zavzpomínat si nebo jen tak při poslechu vánočních koled

tiše posedět a popřemýšlet si... Pro klienty jsou přichystány malé balíčky, které mohou potěšit a trochu přilepšit čas vánoční. Tohoto posezení se účastní nejen všichni pracovníci Denního centra a nocležny, ale pozvání přijala také ředitelka Charity Valašské Meziříčí a také otec Pavel Stefan. Účast přislíbil také starosta města. Věříme, že toto malé zastavení bude jak příjemnou pomyslnou tečkou, tak rozloučením se s rokem 2007.

Petra Vodová

Z naděje se radujme, v soužení budme trpěliví a v modlitbách vytrvalí. (Řím 12, 12)

Krásné a požehnané Vánoce a vše dobré v dalším roce přeje Charita Valašské Meziříčí.

Slovo života

prosinec 2007

„Naplněním zákona je tedy láska“ (Řím 13, 10).

Tato slova uzavírají obsáhlou část listu Římanům, ve kterém nám svátý Pavel ukazuje křesťanský život jako život lásky k bratřím a sestrám. To je ta nová duchovní bohoslužba, k níž je křesťan ve svém srdci povolán Duchem svatým, aby ji obětoval Bohu.

Apoštol ve shrnutí této části tvrdí, že láska k bližnímu pomáhá plnit a dokonale uskutečňovat Boží vůli, která je obsažena v zákoně (tedy v přikázáních). Láska k našim bratřím a sestrám je tím nejkrásnějším a nejužitečnějším způsobem jak projevit lásku k Bohu.

„Naplněním zákona je tedy láska.“

Ale v čem konkrétně tato plnost a dokonalost spočívá? To vyplývá z předešlých veršů, v nichž apoštol popisuje různé projevy a účinky této lásky.

Pravá láska k bližnímu především nepůsobí žádné zlo. Pomáhá plnit všechna Boží přikázání, žádné nevyjímaje, protože jejich prvotním úmyslem je pomoci nám vyvarovat se všech forem zla, do nichž bychom mohli upadnout ve vztahu k sobě i k našim bratřím a sestrám.

Tato láska nás také vede nejen k tomu, abychom nepůsobili zlo, ale také k uskutečňování všeho dobra, které bližnímu prospívá.

Toto slovo nás vybízí k lásce, která je solidární a citlivá vůči potřebám, očekáváním a legitimním právům našich bratří a sester, která je ohleduplná k lidské a křesťanské důstojnosti, čistá a chápající, schopná se rozdělit, být otevřená vůči všem, jak nás tomu učil Ježíš.

Taková láska není možná, pokud nejsme ochotni vyjít ze svého egoismu a individualismu. Proto nám toto slovo pomůže překonávat všechny sobecké sklony (pýchu, lakotu, smyslnost, ctižádostivost, marnivost atd.), které nosíme v sobě a které jsou hlavní překážkou v lásce.

„Naplněním zákona je tedy láska.“

Jak budeme žít Slovo života v měsíci, v němž slavíme Vá-

noce? Tak že budeme vnímaví vůči nejrůznějším potřebám našich bližních, ke kterým nás přivede láska.

V první řadě se vyvarujeme toho, abychom někomu v jakékoli podobě způsobili zlo. Měli bychom být neustále pozorní vůči Božím příkázáním, která se vztahují k našemu stavu, povolání, k naší profesní činnosti, k prostředí, v němž žijeme. Prvním předpokladem křesťanské lásky je nikdy nepřestupovat Boží příkázání.

Dejme si pozor na to, co prospívá duchovnímu růstu, co je pohnutkou a cílem všech příkázání. Jak jsme viděli, každé z nich nás chce přivést ke stále bdělejší, jemnější, ohleduplnější a konkrétnější lásce k našim bratrům a sestrám.

Současně s ní tak budeme pěstovat i ducha odpoutanosti od sebe sama a důsledkem bude i překonání vlastního egoismu. Takto vykonáme Boží vůli „naplno“ a projevíme Bohu svou lásku jemu nejmilejším způsobem.

„Naplněním zákona je tedy láska.“

Taková byla zkušenost jednoho právníka, který pracoval na ministerstvu práce. „Jednou“, vyprávěl, „jsem vyřizoval

majiteli firmy trestní postih za to, že jeho pracovníci nebyli placeni podle platných zákonů. Po čtrnácti dnech usilovného pátrání jsem našel i doklady, které svědčily o určitých machinacích. Prosil jsem Ježíše o sílu, abych byl věrný jeho slovu, které ode mě vyžaduje věrnost pravdě, a současně abych byl nástrojem i jeho lásky.

Majitel se předloženým důkazem bránil s odůvodněním, že některé zákony mu připadají nespravedlivé. Podotkl jsem, že vlastní chyby nemůžeme ospravedlňovat nedokonalostí či chybami jiných. Z dalšího rozhovoru jsem však pochopil, že o spravedlnosti a řádu smýšlí podobně jako já, ale že se nechal strhnout svým okolím.

Nakonec mi řekl: „Mohl jste mě pokořit a rozdupat, ale neudělal jste to. Proto mám morální povinnost to napravit. Protože na něj čekala další bezprostřední povinnost, nezbyl na sepsání protokolu o přestupku čas. Vzal tedy prázdný, čistý papír a podepsal ho. Doložil mi tím svoji bezprostřední ochotu k nápravě.“

Chiara Lubichová

ZŠ Salvátor

Sběr papíru

Od 1. do 30. listopadu proběhla soutěž ve sběru starého papíru. Cílem bylo nejen odměnit nejlepšího sběrače, ale především získat peníze pro pomoc naší adoptované dceři z Indie a umožnit jí tak další studium. Děti celkem nasbíraly 4 526 kg se ziskem 2 718 Kč.

Nejlepší sběrači jsou:

1. místo Klára Petrovická (7. třída) 531 kg
2. místo Vojtěch Palyza (3. třída) 400 kg
3. místo Jaroslava Žlebková (7. třída) 399 kg

Děkujeme tímto všem žákům, rodičům a přátelům školy za podporu této akce. Poděkování také patří panu školníkovovi E. Pobuckému, který sběr papíru organizoval.

Sběr kůry citrusových plodů

Od 1. ledna zahajujeme další sběrovou soutěž. Jedná se o sběr suché citrónové a pomerančové kůry. Kůru odesíláme do Sběrny léčivých rostlin a bylin, kde je zpracována a použita k výrobě léků. Je třeba ji nosit dobře usušenou, shromažďovat a přinášet před vyučováním panu školníkovovi v papírových sáčkích označených jménem, třídou a váhou kůry. Soutěž potrvá do konce dubna.

Sport

- 6. prosince 2007 se konalo okrskové kolo ve florbalu na ZŠ Křížná A 9. tříd. Z 9. družstev naši žáci skončili na pátém místě. Blahopřejeme.
- 6. prosince 2007 se na ZŠ Masarykova konala Mikulášská laťka ve skoku vysokém pro 1. stupeň. 1. místo získal ve své kategorii Radomír Štefka skokem 100 cm z druhé třídy. 2. místo získal ve své kategorii Vojtěch Palyza skokem 100 cm ze třetí třídy.
- 11. prosince 2007 se konala v Zámku Kinských soutěž

„Pásli ovce Valaši“. Naši školu reprezentovali žáci 6. a 7. třídy ve čtyřčlenném družstvu pod vedením Mgr. Beáty Vodákové. Každé družstvo pracovalo samostatně a v celkovém hodnocení z 12 škol obsadila naše škola 2. místo. Blahopřejeme!

Všem děkujeme za vynikající reprezentaci naší školy!

Mgr. Beáta Vodáková

Svátek svatého Mikuláše

Téměř pro každé dítě začíná advent a doba Vánoc příchodem Mikuláše. Ne jinak tomu bylo 6. prosince na naší škole. Nervozita a těšení panovaly již od rána. Tři třídy z 2. stupně se rozdělily a šly potěšit děti do blízkých mateřských škol. Žáci přinesli dobrou náladu, veselé písničky a při odchodu nadělili drobné dárečky.

Žáci z 9. třídy nachystali program pro naše děti na prvním stupni. Úderem desáté hodiny dopoledne vtrhlo do tříd pět běsnících čertů, kterým šli v patách usmívající se andělé. Byla to vyslaná družina, která měla připravit děti na příchod sv. Mikuláše a zjistit, zda se děti po celý rok chovaly slušně a ohleduplně k ostatním. Po zjištění, že je vše v pořádku, vyhnali andělé čerty a zavolali sv. Mikuláše. Ten kladl dětem nelehké otázky, ale i s těmi si děti nakonec poradily, a byly po zásluze obdarovány. Mikuláš se s nimi rozloučil a děti mu slíbily, že budou po celý rok hodné, aby za nimi mohl po roce opět přijít.

Živý betlém

Tuto akci naše škola připravovala již po několikáté, a to již tradičně ve spolupráci s Charitou Valašské Meziříčí. Podpořili jsme tak její projekt Adopce na dálku v rámci kampaně „Rodina bez hranic“.

Celý program si připravili žáci 9. a 8. ročníku pod vedením třídní učitelky A. Zgabajové. Scénku, která zachycovala události kolem narození Ježíše Krista, dokreslovaly vánoční písně. Ty s žáky 2. stupně nacvičil p. učitel F. Maliňák.

V neděli 16. prosince 2007 v podvečer tak mohli diváci na vánočně rozzářeném náměstí ve Valašském Meziříčí zhlédnout příběh, který se odehrál před dvěma tisíci lety. S tím rozdílem, že Ježíška v jesličkách přivítali Valaši. S diváky se účastníci rozloučili přáním do nového roku, ve kterém jim kromě radostného prožití Vánoc popřáli i „pohanky po hambálky, žita do štíta, kobzolí plné hromady“ a další životně důležité věci.

Mgr. Anežka Zgabajová, Mgr. Pavla Drlíková

Prázdniny a vysvědčení

Vánoční prázdniny budou v termínu od 22. prosince 2007 do 2. ledna 2008. Škola začíná ve čtvrtek 3. ledna.

Dne 31. ledna 2007 obdrží žáci vysvědčení za 1. pololetí tohoto školního roku.

Vánoční básnička

Když je venku zima,
nakazí tě rýma.
Už je teda velká zima,
zzzzzimmmma.
Zuby se mi klepou,
ruky se mi třepou.
Za chvíli jsou Vánoce,
slavíme je po roce.

Kapra máme v neděli,
Vánoce až v pondělí?
Ale ne tak to není!
Ty jsi ale popleta,
teta venku zametá.
Vánoce jsou za dveřmi,
čekej, a pomalounku
je otevři.

Šárka Vlčková 3. třída

Všem Vám přejeme požehnané a radostné Vánoce.

Odešel Petr Eben

V říjnu odešel na věčnost hudební skladatel Petr Eben. Jedná se o největší českou skladatelskou osobnost, o autora světového formátu. Pro nás může být zajímavé nejen jeho bezesporu nadčasové hudební dílo. Byl totiž především člověkem, který chtěl svým uměním sloužit Bohu a bližním. V oblasti duchovní hudby Eben rozlišuje hudbu spirituální a hudbu liturgickou. „Té první jsem věnoval celou svou tvůrčí práci a byl bych šťastný, kdyby mé skladby mohly alespoň nepatrně přispět ke spiritualizaci světa, který se dnes příliš utápí v hmotnosti a ztrácí vlastní cíl života. Do této kategorie patří všechna má témata: humanismus, láska a pokoj mezi lidmi, orientace na vše krásné, od architektury Prahy až po Chagallova okna, souznění s poezií, nadšení z krásy řeči i řečí cizích, zklidnění našeho věčného chvatu, usebrání v hektickém toku našich dnů. V té druhé, tj. liturgické hudbě spatřuji úkol, který je mi uložen společenstvím věřících lidí. Plnění tohoto úkolu souvisí s mým přesvědčením o jisté služebnosti hudby oproti pojetí komponování jako seberealizace.“

Není třeba představovat jeho Mešní ordinárium, které pravidelně zpíváme při mších, ani písně z kancionálu (Učiň mě, Pane, nástrojem, Nedejme se k spánku svěsti, Chvalte Pána, Ještě než vzpjal se první chrám,) Truvéřskou mši.

Narodil se 22. ledna 1929 v Žamberku, kde byl také pokřtěn. Od roku 1939 bydlel se svou rodinou v Českém Krumlově, kde žil až do maturity. Zde zažil tíhu války a smrt maminky. K tomu dobrému, na co v Českém Krumlově Eben rád vzpomínal, bylo první aktivní setkání s hudbou. V době války byli muži odvedeni a farní kostel zůstal bez varhaníka. Kněz tehdy vyzval Ebena, aby se ujal varhanické služby. Bylo mu pouhých deset let.

Od roku 1948 (po maturitě na gymnáziu) žil nepřetržitě v Praze. Studoval zde na Akademii múzických umění klavír a kompozici. 1953 se oženil se Šárkou Hurníkovou, sestrou Ilji Hurníka, významného současného hud. skladatele. Mají tři syny – Kryštofa, Marka a Davida.

Marka Ebena známe z televize jako noblesního a brilantního moderátora a autora zajímavých pořadů (Na plovárně). David Eben založil dnes již světoznámou Scholu gregorianu Pragensis.

Petr Eben zanechal obrovské dílo. Zvláště mu byl milý královský nástroj – varhany, pro něj napsal desítky skladeb. Nejhranější je Nedělní hudba. Dále to jsou skladby pro klavír, orchestr, sbor a mnoho sólových nástrojů. Jednou z posledních je duchovní opera Jeremiáš.

Kapitola o duchovním světě Petra Ebena by nebyla úplná, kdybychom nezmínili jeho pojetí dvou nejvýznamnějších svátků církevního roku – Velikonoc a Vánoc. „Je to zvláště, že dvě největší události světa se odehrály v hluboké noci a svět o nich nevěděl. Neznáme den ani hodinu, kdy Bůh vstoupil do světa. Víme jen, že to bylo v hluboké noci a stranou center tehdejšího světa, v nezapadlejším místě, daleko od lidí. Stejně tak to bylo v noci, kdy Bůh opustil pozemský hrob. Noc zrození, noc vzkříšení – bez fanfár, bez skandovaného potlesku, v nejhlubším tichu. Takové ticho není jen absence hluku, je to otevřenost k naslouchání, pohotovost k poslechu i k uposlechnutí... rovina Rybovy mše, vánočních stromků a zobcových fléten, cimbálu s dudama je ovšem neodmyslitelná od vánoc, každého potěší a zahřeje u srdce. Jako věřící vidím ve Vánocích daleko spíše otřesnou událost než idylu. Vpád Boha do lidských dějin mi připadá jako druhý velký třesk, i když se odehrál v naprostém tichu. Snad zpívali přitom andělé, ale není to pro mě Pastorale. Pak bych ale přece jen potřeboval smyčce, abych vyjádřil tu nesmírnou vřelost a sílu lásky, která je schopna toho činu sebevzdání, který vedl nakonec až ke kříži. Ale Boha nepotkáme jinde a jinak než v lidech, jenom jim tuto vděčnost můžeme splácet. A snad právě důležitější než dárek, který udělá chvilkovou radost, je to, co by nás mělo předcházet a co by bylo trvalejší: vzdát se něčeho z okruhu vlastní suverenity – kusu svého klidu, části svých nároků, svého práva na pravdu, na neomylnost na rozhodování, práva na uraženost, na odvetu, na vlastní pohodlí, na uzavření do svého nedobytného vlastního světa. Opustit toto bezpečné teritorium teprve asi znamená vykročení do vánoční lásky.“

18. ledna 1994 Petr Eben v aule staroslavného Karolína obdržel čestný doktorát Univerzity Karlovy v Praze. Ebenův projev při této události měl osobitý rámeček:

„Vaše magnificence pane rektore, spectabilis pane děkane, honorabilis pane promotore, dámy a pánové, vážení přátelé. Dovolte, abych vám popsal jednu sugestivní situaci z nedávné doby. Bylo to dva dny před smrtí matky mé ženy, která přes svůj vysoký věk do poslední chvíle sledovala současně dění i práci svých dětí a vnuků. Celá rodina se shromáždila kolem jejího lůžka, shodou okolností samí lidé, zabývající se kulturou nebo vědou. Protože její sluch už byl slabý, podařila nám list papíru a tužku a chtěla, abychom jí napsali, co důležitého každý z nás prožil. Stáli jsme tiše kolem ní, ale nikdo nechtěl sáhnout po tužce, ačkoli jeden vydal knížku, druhý filmoval, třetí cosi zajímavého spočítal, čtvrtý měl zdařilý koncert, pátý dokončil skladbu. V této chvíli – tváří v tvář věčnosti – bylo všechno tak málo a tak nepodstatné, že list papíru zůstal nepopsaný...“

připravil Bohumír Kratochvíl

Pozn.: Citace v tomto článku jsem použil z knížky Kateřiny Vondrovicové – Petr Eben, kterou vydal Panton 1995.

Ježíš drží slovo

Tentokrát chci čtenářům nabídnout svědectví Petra Mikuly z události, kterou máme ještě v živé paměti; z výbuchu muničního skladu v Novákách na Slovensku letos na jaře.

Petr říká: „V tom týdnu jsem měl odpolední pracovní směny. Byl první pátek 2. března 2007. Ve čtvrtek byla mše svatá u nás ve farnosti. Byl jsem u svatě zpovědi i u svatého přijímání. V pátek dopoledne jsem šel do Prievidze, kde jsem v prodejně Lúč nakoupil modlitební knížky pro starší a dva obrazy Božího Milosrdenství. Ve farním kostele byla vystavena Nejsvětější svátost oltářní. Zúčastnil jsem se na prvopátkové adoraci a ve 12 hodin jsem byl na mši svaté i u svatého přijímání. Takto duchovně posílený jsem šel do práce. Pracovní směna probíhala normálně. O půl páté, kdy se ozval první výbuch, jsem byl na dílně a od dveří vzdálený asi 15 metrů. Zhaslo světlo a mě vlna odhodila asi 3 metry. Zůstal jsem ležet na podlaze ve tmě. Představoval jsem si, kde jsou asi kovové dveře, a plazil se po podlaze. Po tom pádu jsem si říkal: „Co se to děje, Pane Bože, zachraň nás!“ Dveře mi z druhé strany kladly odpor, protože za nimi byly sutiny. Podařilo se mi je protlačit a dostat se do chodby. Tam jsem si chtěl nejprve kleknout. Všude plno prachu, ale v tom nastal druhý výbuch, při kterém mě tlak vyhodil skrze už chybějící dveře na dvůr. Padl jsem na kusy polystyrénu, které byly rozmetány po dvoře. V těch chvílích jsem sloup dýmu a ohně nevnímal. Po chvíli jsem vstal a chtěl běžet směrem k šatnám. Přes prach jsem z nich viděl jen obrysy. Pod nohama mi klouzal polámaný polystyrén a běželo se mi velmi špatně. Když jsem se dostal do středu dvora nastal třetí výbuch. Znovu mě tlak hodil na polystyrén. Ležel jsem a vedle mne padaly kusy zdiva. Vzal jsem kusy polystyrénu do rukou a položil jsem je leže na zemi na hlavu. Úlomky ze zdiva a omítky začaly padat na polystyrén. To, co padalo okolo mne, bylo

velké a hrozné. Padaly i roxorové železné tyče. Výbuch je úplně očistil od betonu a zohýbal je. Padalo to kolem mne křížem krážem. Jen zázrakem mne to nezasáhlo. Když všechno utichlo, vstal jsem a utíkal do bezpečí. Tehdy jsem už slyšel volat o pomoc. Někdo byl zavalený asi 3 metry vysokou vrstvou betonových kostek, trčela jen ruka. Podařilo se mi tu osobu vytáhnout. Byla to kolegyně. Odvedl jsem ji do umývárny, kde však po výbuchu nic nezůstalo, stříkala tam jen voda. Tvář měla celou krvavou, čelo měla rozřáté tak, že jsem viděl lebeční kost. Šel jsem do šatny, která byla také napůl zbořená. Všude byly skleněné střepy. Z třiceti skřínek zůstaly asi jen čtyři. Ostatní byly poválené a poopírané o sebe. Při vchodu jsem zjistil, že má skříňka stojí a je neporušená. Vzal jsem si osušku a jí jsem kolegyni poutíral tvář. Spolu jsme se chtěli dostat do bezpečí. Našli jsme člověka zavaleného troskami zdiva a dřevěnými bednami. Jedna z nich mu tlačila na břicho; velmi sténal. Nevěděli jsme, kdo to je, a neměli jsme sílu bednu odstavit, byla příliš těžká. Šli jsme pro pomoc a našli jsme mistra, který pomáhal zraněnému vrátnému. Zdola jsme už registrovali přijíždět hasičská auta. Kolegyně odešla do sanitky a já se vrátil se záchranáři vysvobodit zraněného zpod závalu. Bednu jsme museli rozštípat, obsah vybrat a potom se nám podařilo ho vysvobodit. Byl velmi těžce zraněný. Vůbec jsem si neuvědomoval, že se valí dým. Čtyřikrát jsem se vrátil se záchranáři tam, kde byla dílna. Nebyl jsem vůbec v šoku a pomáhal jsem hledat lidi. Kamaráda jsme našli napasovaného od výbuchu v šachtě tak, že byl úplně složený do tvaru písmene U, a trčely mu jen ramena a nohy před tváří. Vysvobodili jsme ho a odnesli. Na místě, kde byl soustruh, jsem hledal kamaráda, ale ten se už nehlásil. Přešli jsme do další místnosti a tam jsme na pásu našli ležet přivalenou mrtvou kolegyni. Už se začalo šepít. Hledali jsme podle červené barvy, neboť jsme měli oblečené firemní červené montérky. Starší záchranář našel něco červeného, ale nemohl to vytáhnout. Podařilo se mu to až po chvíli. Byla to moje montérková blůza. Měl jsem v ní v kapse klíče s přívěskem, na kterém byl obrázek Božího Milosrdenství a Panny Marie z Medžugorje. Byly od přívěsku oddělené, ale přívěsek ani klíče nebyly vůbec poškozené. Když jsem jimi otevřel skříňku, zjistil jsem, že je v ní všechno tak, jak jsem to tam uložil, nepoškozené, dokonce i modlitební knížky a obrazy Božího Milosrdenství. Při hledání bot na mne spadlo pár střepů, které mě poškrábaly na hlavě. Měl jsem ještě 4 opuchliny, ale jinak jsem vůbec nebyl zraněný. Když mě kontroloval lékař, zjistil, že ani ty škrábanecké nekrvácely“. Závěrem Petr říká: „Modlival jsem se svatý růženec doma, cestou do práce i z práce v autobuse. Chodil jsem s růžencem do práce a s ním jsem se i vracel. Byl jsem v září 2006 v Medžugorje a od tehdy je růženec můj život, jsem s ním všude. A bylo to tak i v ten první pátek v březnu 2007, v den, kdy došlo k výbuchu. Tak chrání dobrý Bůh své děti, tak chrání Pán Ježíš a naše Královna míru ty, kteří jim důvěřují. Já žiji zdravý a to svědčí o tom, že zázraky se stále dějí.“

Petr dosvědčuje a potvrzuje, že kdo klepe na Ježíšovo Srdce,

a zvláště na první pátek v měsíci, tomu je otevřeno. Příští první pátek Ježíšova Nejsvětějšího Srdce je 4. ledna 2008 a následuje první sobota Neposkvrněného Srdce Mariina 5. ledna 2008. Pán Ježíš a Panna Maria nás čekají i v našem chrámě. Je možné se přesvědčit.

Václav Chládek

Nepřehlédněte

Pouť do Svaté země – změna termínu!

Došlo ke změně termínu odletu, a sice na úterý 6. května večer; návrat v pátek 16. května dopoledne (přilet Praha–Ruzyně). Prosím přihlášené, aby mi odevzdali všechny potřebné údaje a tím potvrdili svou přihlášku.

o. Pavel

Mariánské informace

- Od 8. prosince 2007 do 8. prosince 2008 probíhá v církvi oslava 150 výročí zjevení Panny Marie v Lurdech. Svátý Stolec vyhlásil možnost získat plnomocné odpustky spojené s návštěvou tohoto poutního místa. Pro všechny, kteří do Lurd nemohou nebo nepojedou, je možné získat plnomocné odpustky za obvyklých podmínek na místech, kde je vystavena a uctívána socha Panny Marie Lurdské, a to ve dnech 2.–11. února 2008. Tedy i v naší mariánské kapli ve Valašském Meziříčí. Můžeme se těšit.
- Připomínám, že informace o působení a činnosti Fatimského apoštolátu spolu s pravidelným měsíčním duchovním slovem je možno nalézt na internetové adrese www.cm-fatima.cz.

Všem farníkům a čtenářům ŽF přeji a vyprošuji požehnané a pokojné svátky vánoční a Boží požehnání do roku 2008.

Václav Chládek

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Radek Pavlištík Magdaléna Kristová
U Apolla 693/3 Zašovská 776

Petr Fusek Iva Beňová

Rožnov pod Rad., Frenštátská 124 Výletní 278

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Dominik Pavlištík
Natálie Klimentová

Hana Doležalová

Lešná

Nikol Maléřová

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Jaroslav Krpejš *20. 1. 1949 +5. 12. 2007, Branky 237

Lešná

František Pecha *6. 4. 1935 +29. 11. 2007, Lešná 124

Valašské Meziříčí

Vlasta Takáčová *18. 3. 1939 +17. 11. 2007, Křižná 681

Jan Matyáš *10. 8. 1919 +19. 11. 2007, Južinka 122

Josef Strnadel *12. 1. 1941 +21. 11. 2007, Sušilova 714

Ludmila Čepicová *21. 10. 1931 +23. 11. 2007, Tolstého 1138

Vlasta Pernická *6. 1. 1922 +26. 11. 2007, Krhová 49

Jan Stuchlík *30. 7. 1946 +28. 11. 2007, Havlíčkova 1173

Julie Holčáková *18. 5. 1915 +30. 11. 2007, Tolstého 1138

Emilie Žlebková *5. 5. 1920 +1. 12. 2007, DD Nový Jičín

Dominik Stríjka *3. 8. 1994 +8. 12. 2007, Chelčického 805/7

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2007

	Branky	Lešná	Jasenice	Valašské Meziříčí
Štedrý den pondělí 24. 12.	22 ⁰⁰ „Půlnoční“	20 ³⁰ „Půlnoční“		15 ³⁰ – pro děti (s doprovodem cimbálové muziky) 22 ⁰⁰ – zpívá chrámový sbor 24 ⁰⁰ – zpívá schola
Slavnost Narození Páně úterý 25. 12.	10 ⁰⁰	8 ³⁰		6 ³⁰ , 8 ⁰⁰ , 9 ³⁰ – zpívá chrámový sbor 17 ³⁰
Svátek sv. Štěpána středa 26. 12.	10 ⁰⁰	8 ³⁰	11 ⁰⁰	6 ³⁰ , 8 ⁰⁰ , 9 ³⁰ 7 ⁰⁰ – Hrachovec
Svátek Svaté Rodiny neděle 30. 12.	10 ⁰⁰	8 ³⁰		6 ³⁰ , 8 ⁰⁰ , 9 ³⁰ a večer v 17 ³⁰
Silvestr pondělí 31. 12.				15 ³⁰ – děkonná bohoslužba na konci roku, Te Deum, svátostné požehnání
Slavnost Matky Boží, Panny Marie úterý 1. 1.	10 ⁰⁰	8 ³⁰		6 ³⁰ , 8 ⁰⁰ , 9 ³⁰ a večer v 17 ³⁰

Život farností číslo 12, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 23. prosince 2007.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>